

Prima instanță: judecătoria Florești
judecător: S.Caraman
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
judecători: Iu.Grosu, A.Corcenco, D.Corolevschi

Dosarul nr.2ra-32/17

ÎNCHEIERE

11 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vîlcu Maria,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 18 august 2016 și a hotărîrii judecătoriai Florești din 18 aprilie 2016,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vîlcu Maria, persoană interesată Oficiul Stare Civilă Sănătăuca, cu privire la constatarea faptului care are valoare juridică,

c o n s t a t ă :

La data de 16 februarie 2016, Vîlcu Maria s-a adresat cu cerere de chemare în judecată privind constatarea faptului care are valoare juridică.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 10 noiembrie 2001 a născut fiica Vîlcu Oxana. Nașterea a avut loc în maternitatea din or. Camenca. Dânsa, imediat a anunțat și Primăria satului care a elibera certificatul de naștere.

Sustine că datorită faptului că căsătoria dintre părinții copilului a fost încheiată mai târziu decît nașterea fiicei, în certificatul ei de naștere a fost scris numele de familie al reclamantei de pînă la căsătorie. La moment, părinții au încheiat această căsătorie și au dorit perfectarea numelui de familie al mamei în certificatul de naștere a fiicei, însă acest fapt a fost imposibil din cauza că la Oficiul stare civilă lipsește actul de naștere a copilului.

În asemenea circumstanțe, s-a solicitat de la părinți actul de naștere din maternitate. La prezentarea acestui act, Oficiul stare civilă a menționat că certificatul medical eliberat de or. Camenca (Transnistria) nu poate servi drept temei la întocmirea ulterioară a nașterii din motiv că a fost eliberat de către un organ neconstituțional.

Menționează petiționara că faptul înregistrării nașterii fiicei ei, se probează prin însăși certificatul de naștere eliberat pe numele ei, extras din Registrul de gospodărie, copia buletinului ei de identitate, adeverința eliberată de instituția medicală.

Solicită petiționara constatarea faptului juridic înregistrării nașterii copilului Vîlcu Oxana care a avut loc la data de 10 noiembrie 2001 în satul Bursuc raionul Florești, din părinții Vîlcu Valentin și Pașcan Maria, de naționalitate moldoveancă.

Prin hotărîrea judecătoreiei Florești din 18 aprilie 2016, acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Instanța de fond a concluzionat că, obiectul probațiunii în aceste categorii de pricini îl constituie nu însăși faptele nașterii, adopției, căsătoriei, divorțului, ci faptele de înregistrare a nașterii, adopției, căsătoriei, divorțului și decesului. Aceste fapte se constată de instanțele de judecată dacă actele de stare civilă nu s-au păstrat, iar organele de stare civilă au refuzat reconstituirea lor.

Totodată, instanța a menționat că, în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că nașterea Oxanei Vîlcu, nu a fost înregistrată în registrul actelor de stare civilă, astfel cererea petiționarei Vîlcu Maria cu privire la constatarea faptului înregistrării nașterii, este nefondată, or, instanța judecătorească atunci cînd i se cere constatarea înregistrării nașterii unei persoane, constată nu evenimentul de naștere care a avut loc, ci fapta înregistrării nașterii în organele respective.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 18 august 2016, a fost respins apelul declarat de Vîlcu Maria și menținută hotărîrea judecătoreiei Florești din 18 aprilie 2016.

Instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a stabilit că la examinarea categoriilor respective de pricini, petiționarul urmează să prezinte informații și probe care atestă ferm și care conving instanța de judecată că un asemenea fapt a fost înregistrat la acea dată, a existat, însă potrivit Avizului Serviciului Stare Civilă nr.4 din 02 februarie 2016, registrele de stare civilă pe perioada anilor 2001-2002, s-au păstrat ceea ce denotă că nașterea Oxanei Vîlcu nu a fost înregistrată. Astfel, instanța nu poate constata faptul înregistrării nașterii acesteia.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la data de 25 octombrie 2016, Vîlcu Maria, a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 18 august 2016 și a hotărîrii judecătoreiei Florești din 18 aprilie 2016, cu emiterea unei noi hotărîri prin care cererea petiționarei să fie admisă integral, în sensul invocat.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei, recurenta a indicat că instanța de judecată nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, aplicînd eronat normele de drept.

Menționează că, atît instanța de fond, cît și instanța de apel, eronat a ajuns la concluzia de a respinge cererea motivînd că odată ce în Oficiul de Stare Civilă s-a păstrat registrul integral pe anii 2001-2002, prin care se confirmă lipsa înregistrării actului de stare civilă pe numele copilului Vîlcu Oxana. Or, aceasta este o afirmație greșită a instanțelor inferioare, întrucît Primăria comunei Japca raionul Florești, avînd împuternicirile unui organ de stare civilă, a înregistrat această naștere fapt ce a generat emiterea certificatului de naștere a copilului Vîlcu Oxana, pe care recurenta îl deține.

În acest sens, instanțele inferioare au interpretat eronat prevederile art.281 alin.2) lit. c) Cod de procedură civilă, și anume că aceste tipuri de litigii urmează a fi examinate doar în cazul cînd lipsesc registrele de stare civilă, or, Hotărîrea plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 07 iulie 2008, la pct.14, clar explică că aceste

tipuri de litigii, se examinează în cazul în care în organele de stare civilă și în arhivele corespunzătoare nu s-au păstrat asemenea înscrisuri și cererea de restabilire a acestora a fost refuzată. Astfel, remarcă faptul că în speță nu se cunoaște care a fost motivul că nu s-a păstrat actul de naștere întocmit pe numele copilului Vîlcu Oxana.

Menționează că actele anexate la cererea de recurs, precum certificatul de naștere a copilului, extras din registrul de gospodărie, buletinul de identitate, cu certitudine atestă faptul că înregistrarea nașterii fiicei ei, a avut loc la data 10 noiembrie 2001, născută fiind în familia lui Vîlcu Valentin și Pașcan Mana, naștere ce a fost înregistrată în Primăria comunei Japca jud. Soroca.

La fel remarcă faptul că certificatul de naștere pe numele fiicei ei a fost eliberat de Oficiul Starea Civilă Sănătăuca, organul care deține asemenea formulare de certificate de naștere primite de la Serviciul de Stare Civilă, fapt ce demonstrează că anterior a fost înregistrat asemenea naștere a copilului minor.

Consideră că toate aceste circumstanțe demonstrează faptul că instanțele inferioare eronat au interpretat dispozițiile prevederilor legale ale art. 281 alin.2 lit.e) Cod de procedură civilă și pct.14 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.4 din 07 iulie 2008.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Colegiul reține că la materialele cauzei este anexată copia scrisorii de expediere în adresa părților a copiei deciziei integrale a instanței de apel (f.d.61), fiind recepționată de către apelanta/recurenta Vîlcu Maria, contra semnătură, la data de 09 septembrie 2016, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.63). Astfel recursul declarat la data de 25 octombrie 2016, se consideră depus în termen.

La data de 12 noiembrie 2016, în adresa intimatului Oficiul Stare Civilă Sănătăuca, a fost expedit spre cunoștință copia recursului declarat de către Vîlcu Maria, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs (f.d.73).

La 09 decembrie 2016, intimatul, Serviciul Stare Civilă, a depus referința asupra recursului declarat de Vîlcu Maria, solicitînd respingerea acestuia cu menținerea actelor judecătorești contestate.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vîlcu Maria, este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vîlcu Maria, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Argumentele invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vîlcu Maria, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Vîlcu Maria, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu